

REPORTAGET

Kreativiteten, lusten och upplevelserna, kan de driva en framåt i yrkeslivet? Det tycker flöjtisten och dramatiker Helen Eriksdotter.

I den andra delen i NT:s artikelserie om drivkrafter att arbeta förklarar hon hur.

Att beröra är hennes drivkraft

NORRTÄLJE

Att beröra och att beröras är Helen Eriksdotters främsta drivkrafter. Som professionell flöjtist och på senare tid även dramatiker har hon alltid haft som främsta mål att nå fram till sin publik.

Vad driver oss att arbeta?

1/2/3/4/

Nästa del: Arbetskamraterna som drivkraft

utan att det handlar om att ta vara på den man är, säger hon.

– Att inte ta vara på sin talang är likvärdigt med att avstå från stora delar av sig själv.

Helen Eriksdotters drivkrafter som flöjtist har utvecklats och förändrats med åren.

– Innan jag började på högskolan tänkte jag att jag skulle bli bäst på att spela flöjt. Det var bra då, för det gjorde så att jag övade mer och pushade mig själv. Men i dag är inte det den främsta drivkraften.

– Om publiken gråter blir jag glad, säger Helen Eriksdotter.

– Det spelar ingen roll om det är på Yxlans bygdegård eller Konsert-huset i Stockholm. Att spela flöjt handlar för mig uteslutande om att beröras och att beröra. Jag måste ha respekt för publiken och kan inte bara riva av en låt, utan måste alltid göra mitt yttersta för dem.

Helen Eriksdotter kom in på musikhögskolan när hon var 19 år. Hon fortsatte sedan med utbildningen på den välkända skolan Julliard School i New York. Sedan dess har hon mer eller mindre levt på musiken, och uppträtt i såväl Konserthuset som på begravingar och mindre konserter.

De senaste åren har hon dessutom börjat jobba med dramatik. Hon skriver pjäser, regisserar och driver teatergrupper.

– Jag är funtad så att jag måste testa hur långt min talang kan ta mig. Jag tänker inte på att jag kan bli nervös, utan jag är bara intresserad av hur jag kan utvecklas.

Att vara kreativ är en nödvändighet för Helen Eriksdotter. Men det betyder inte att hon är kreativ dygnet runt, utan hon måste jobba för kreativiteten. Ofta ställer hon sig frågan: "Hur gör jag när jag gör det bra?". Sedan försöker hon återuppleva det i andra situationer.

Många gånger har hon försökt ge sig in på stickspår, skaffa sig ett "normalt" jobb, men det har inte fungerat.

– Jag har varit städare, lärare, chefssekreterare och sålt sprit på systemet. Emellanåt har jag tänkt att jag vill också ha villa eller Volvo. Men tack gode gud att det inte är statusprylarna som livet handlar om,

Hennes syn på pengar har också förändrats.

– När jag gick på musikhögskolan var jag så glad om jag fick ett jobb att jag inte ens frågade vad jag skulle få betalt. Så tänker jag inte i dag. Arrangörerna får betala för min erfarenhet och kunskap. Det pris man sätter talar om vad man själv tycker att man är värd.

Någon prestationsångest låter hon sig inte hindras av.

– Jag har en avspänd relation till musiken. Jag har ju ett kvitto på att jag är bra på att spela flöjt. När det gäller dramatiken är jag självlärd. Jag har ingen aning om ifall det blir bra, det är mer som en lekplats för mig. Jag utgår från mig själv och försöker inte lista ut vad andra tycker.

Som teaterregissör och teatergruppleddare får hon pröva på en ny roll, som inte innebär att hon själv står i centrum. Det uppskattar hon, eftersom hon har chansen att se andra människor växa. De upptäcker att de också har en talang och det är viktigt, menar Helen Eriksdotter.

Den talangen ska man ta vara på, betonar hon, så att man själv bestämmer över sitt öde.

– Om man inte har en plan för sitt liv, kommer man att ingå i någon annans plan. Varför inte försöka leva som man själv vill?

Hanna Bäckman
Repprtel
0176 795 74
hanna.backman
@norrtejetidning.se

Johan Wahlgren
Fotograf
0176 795 68
redaktionen
@norrtejetidning.se

